

[Kirkegaard.]

Hvis man så nogenlunde kan få de grønlandske forbrugere til at tænke i de baner, som jeg her har antydnet, går jeg ud fra, at det er forsvarligt at medvirke til, at handel på afbetaling gennemføres i større stil, end det finder sted nu, idet jeg gerne skal erkende, at én gang begyndt — og det er altså tilfældet i Grønland — så er der formodentlig ingen vej tilbage. Derfor er jeg også ganske enig med den højtærede minister i, at en retlig regulering af området må vi gennemføre, så meget mere som både ministeriet for Grønland, Grønlands landsråd og det grønlandske lovudvalg har givet udtryk for, at en regulering er nødvendig også for at undgå, at afbetalingshandelen ligefrem skal skade det grønlandske samfund — sådan omtrent er det, jeg her gengiver, udtrykt, ganske vist ikke ordret.

Sådan tror jeg situationen ligger, og jeg kan derfor på mit partis vegne give tilsagn om et sagligt medarbejderskab under lovforslagenes videre behandling, som jeg går ud fra kommer til at foregå i et udvalg. Jeg tror, at et udvalg må nedsættes, også for at vi i et samråd med den højtærede minister kan få en lidt nærmere orientering om rækkevidden af de mange love, det er hensigten at sætte i kraft i Grønland.

Vivike: Afbetalingshandel er både godt og ondt. Jeg skal ikke have noget imod, at den praktiseres i Grønland i fremtiden efter mere bestemte regler, vel at mærke, hvis vi i det udvalg, som også jeg håber vi får, kan få en vis garanti for, at der bliver ført en stærkere kontrol med afbetalingshandel i Grønland, end vi har hernede, således at vi undgår de vildskud på afbetalingshandelen, som vi jo desværre så udmærket kender. Af denne grund tror jeg nok det er nødvendigt, at folketinget ret snart ser vor afbetalingslov lidt efter i sømmene, for der spekuleres jo ganske kolossalt i folks uvidenhed. Det er kun få, der ved, hvor meget dyrere det er at købe på afbetaling end kontant. Mange sælgere gør såre lidt eller intet — hvad der er værre — for at oplyse køberne, og det bliver nok nødvendigt at tvinge sælgerne til at give mere konkrete oplysninger.

Når nu denne lov skal praktiseres i Grønland, bliver det sikkert nødvendigt at på-

lægge sælgerne at give konkrete oplysninger om forskellen mellem kontant køb og køb på afbetaling. Spekulationen flourer jo herved på mange områder, ikke mindst inden for bilhandelen. Det er medvirkende til, at vi inden for socialistisk folkeparti overvejer snart at se lidt nærmere på hele vort afbetalingssystem.

Nå, nu er det Grønland, vi diskuterer, og vi mener at kunne gå ind for disse tre lovforslag. Vi er som sagt positivt indstillet, men vil altså gerne gennem udvalgsarbejdet have garanti for, at der i Grønland bliver en stærkere kontrol med afbetalingshandelen, end vi har hernede i det øvrige Danmark.

Johan Asmussen: Der er jo ikke tvivl om, at interessen for Grønland udbredes til stadig videre kredse. I det sidste års tid er den endog nået til Portugals udenrigsminister, som har følt sig foranlediget til i flere tilfælde at give Danmark nogle gode råd eller pålæg, tror jeg det var, om at tage Grønlands status op til ny overvejelse, idet han fandt det passende at sammenligne den med Portugals forhold til Angola og Moçambique. Det er ikke, fordi jeg tror, at indførelsen i Grønland af de love, der er til behandling her, vil gøre hverken noget større indtryk på den portugisiske udenrigsminister eller bevirke nogen forskel i det grundlag, som hersker, og som han åbenbart i nogen grad er i tvivl om. Men på den anden side mener jeg, at i betragtning af den status, som Grønland nu i 10 år har haft som en integrerende del af det danske rige, må det være særdeles nærliggende, at man i videst muligt omfang sørger for, at retsforholdene blive de samme i Grønland, som de er her i det sydlige Danmark. Derfor kan vi fra de uafhængiges side også fuldt ud tilslutte os, at man tager fat på de områder, der er tale om i de tre fremsatte lovforslag.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om enkeltheder i de tre lovforslag, kun om en enkelt ting i afbetalingsloven. Det ærede medlem fru Lis Groes var inde på, at man burde lægge vægt på, at der gives oplysninger til køberne. Det er jeg i høj grad enig i. Jeg er også enig i, at der ikke kan gøres nok for, at sådan oplysning fremkommer gennem radio og presse, og at man på ansvarlige, mere eller mindre offentlige steder gør mere ud af oplysning i den ret-